

Розмаїття – це правда!

7 жовтня – День художника

Шкода, що образотворчі виставки в Будинку художника в Києві, куди прагнуть потрапити зі своїми роботами митці з усієї України, не супроводжуються масштабними анонсами. На жаль, так складається наше суспільне життя, що без оплати можна отримати хіба що скандал, а позитиву – нуль. Виявляється, кожне добре слово грошей коштує. А не маєш – пропадаєш.

Так-от, афішу про експозицію в Будинку художника можна побачити хіба що біля входу, запрошень ніхто не розсилає, пресу не акредитує, брифінгів не проводить. Однак є один плюс: вхід – безкоштовний! Більше того, віднедавна за можливість виставити свою роботу платять самі художники. Щоправда, кажуть, гроші, внесені митцями, йдуть на виготовлення каталогів виставок. Та поки що жодного такого друкованого звіту з експозиції в Будинку художника побачити не вдалося...

Чим обертається внесення грошей? Розмаїттям – це правда. Звісно, виставком відбирає найкраще,

що пропонують. Бо, зрозуміло, не бажає закидів на кшталт того, що, мовляв, за гроші приймають будь-які роботи. Насправді на виставці домінують якісні полотна, деякі навіть із родзинкою. Проте здебільшого це натюрморти чи пейзажі. Та їх надто багато, тому у виставкових залах затісно, нема, так би мовити, належного простору для сприйняття. А от портретів, багатопланових сюжетних картин – лічені.

Несподівано, а може, й, навпаки, так запрограмовано, виник іще один аспект: платність заходу усунула відомих, видатних, знакових митців від участі в ньому. Начебто їм, членам спілки, і не личить оплачувати місце на виставці в спілчанському ж Будинку художника. В інших залах – музейних, приватних галерей платність у тій чи іншій формі присутня, до неї звикли.

Цього року День художника відзначали 7 жовтня. Митці очікували свята, щоб показати свої творіння, поспілкуватися на виставці, подивитися, хто що представив. І тільки відомі, видатні і знакові свої творіння не показували. За винятком тих, хто не зважає на ринкові нововведення. Тож картина українського творчого процесу не повна. Втім, її «уточнюють» уже згадувані виставкові площі, де представляють або ультрасучасні виверти, або митців-класиків, котрі вже залишили цей світ, або...

Марко ФЕДОР.
Фото Ольги ПРОКОПЧУК.

